

Šolarček

<http://www.o-volicina.mb.edus.si>

ISSN C505-0820

31. maj 2004, letnik VI
št. 56, naklada 300 izvodov

Obiskal nas je Matjaž Pikalo

Nad obiskom v OŠ Voličina sem bil prijetno presenečen. Najprej me je osvojila že čudovita pokrajina, v kateri leži kraj. Ni čudno, da v njem nastajajo nove hiše, kajti to, kar sem opazil jaz, so prepoznali tudi drugi ljudje - domačini in se v kraj spet vračajo. Izvedel sem, da ima šola spoštljivih sto in več let. Temu primerno zanjo tudi skrbijo - pred leti je dobila novo telovadnico. Na šoli pa skrbijo tudi za manjše projekte - od zbornika ob stoti obletnici šole, do šolskega glasila, ki je zgledno arhivirano. Opazil sem tudi povezanost med šolo in domačimi obrtniki oz. podjetniki, ki so pokrovitelji takšnih in podobnih šolskih dejavnosti. Dobil sem skratka vtis, kakršnega bi si želel tudi v drugih krajih in šolah, ki jih obiskujem.

Matjaž Pikalo

Matjaž Pikalo.

IZ VSEBINE

3 Zaključek bralne značke, Tekmovanja	6-8 Ekskurzija, Šola v naravi, Izlet
4 Intervju s hišnikom Borisom	9 Zgodbici
5 Dobil sem nagrado, Moja družina	10 Strip

SPONZORJI JVIZ OŠ VOLIČINA 2003/2004

TRGOVINA HAUPTMAN
...da bo lažje graditi in kmetovati

Zdenka HAUPTMAN s.p.
Selce 74, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 729 13 50, fax: 729 13 54
- NOVO -
Montaža oken in mavčnih plošč z izolacijo

gostišče pri Antonu
CERVENJAK
BRAČEK

Cerkvenjak 28, 2236 Cerkvenjak
Tel.: 02/ 703 42 90, fax: 703 44 26
www.bracek-priantonu.si

Restavracija se je postopoma širila in danes so vam na voljo; restavracijski del gostišča oz. salon, ki sprejme **60 oseb**, mala soba za **30 gostov**, velika dvorana, ki se deli na 3 dele, sprejme do **400 oseb**. Nikakor pa ne smemo pozabiti na 2 letni terasi za cca. **200 gostov**, ki sta v vročih poletnih dneh prava osvežitev.

Naš program zajema tudi **4 dvoposteljne sobe** (WC, SAT-TV, tuš, mini-bar), ena soba pa ima tudi velik balkon oz. razgledni stolp, ki nudi čudovit razgled na Slovenske Gorice.

HIŠNE SPECIALITETE

- Domača klobasa z zaseko
- Štajerska smetanova juha z ajdovimi žganci
- Antonov zrezek
- Anton steak
- Plošča EKSKLUZIV
- Antonova omleta ...

Uradne ure:
ponedeljek od 7.30 do 10.30 ure

Zaradi nepredvidenega terenskega dela je možno, da sem tudi v uradnih urah odsoten. Zato Vas prosimo, da pokličete na telefonsko številko 041/ 327 011 na kateri sem zmeraj dosegljiv.

Tajnik KS Voličina

KLASMETAL d.o.o.
Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
Spodnja Voličina 88a, 2232 VOLIČINA
SLOVENIJA

Tel.: +386 (0) 2/ 729 09 30, fax: +386 (0) 2/ 729 09 31
GSM: 041/ 684 550
e-mail: klasmetal.doo@siol.net

Fras Jožef s.p.
Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 86 89, GSM: 041/ 538 178

NADA
TRGOVINA S ČEVLJI
Slavica KRAFNOGEL s.p.
Jurovska c. 6, 2230 LENART
Tel.: 02/ 729 20 20, fax: 02/ 729 20 22

Interles, d.o.o. Tel.: +386-2-720-03-00
Kraigherjeva 19a,
SLO-2230 Lenart
www.interles.si Fax: +386-2-720-03-40
E-mail: interles@siol.net

OKNA, VRATA, SENČILA, ZIMSKI VRTOVI

PVC-LES-ALU

FOTO-VIDEO STUDIO
UKVIRJANJE PREDMETOV
TRGOVINA

Zlata Anton s.p.
Ilg. av. K. LENART

LIPA LENART
Servisiranje gospodarskih inštalacij
in soblatnih del v gradbeništvu,
težavnica na debelo

Kraigherjeva 19/a
Lenart
tel.: 729 15 60
fax: 729 15 71
GSM 041 722 024

EP: ip@ip-lenart.si

KOPJA - 00795 444
Razlagova ulica 22
2000 Maribor
Tel.: 02/ 250-1-888
Fax: 02/ 250-1-888
E-mail: info@kopja-nova.si
www.kopja-nova.si

KOPJA - 00795
boljši program ... korak spredaj

LESOTRG d.o.o
SALON POKRŠTVA
IN SPLOŠNO MIZARSTVO

Prežhova 5b, Tel./fax: 02/ 720 66 28
Kraigherjeva 21, 02/ 720 63 32
LENART

FRIZERSKI SALON
Dušan & Klavdija

DUŠAN & KLAVDIJA
041/ 533 400 041/ 892 273
Dušan Lorbek s.p.
Sp. Voličina 81, 2232 Voličina

INSTA CENTER
TRGOVINA STORITVE d.o.o.
Kraigherjeva 19a, 2230 Lenart
Tel.: 02/ 729 24 23, fax: 02/ 729 24 24

VODOVOD - ELEKTRO - PLIN - CENTRALNO OGREVANJE
SERVIS GORILCEV

Vinska trta

Boštjan Fekonja s.p.
Sp. Voličina 80 a, 2232 Voličina
Tel.: +386 (0) 2/ 729 27 72, GSM: 041/ 414 897

SLAVKO JANČIČ

Leadit, Jurovska 23
tel./fax: 02/720 76 77 non stop
GSM: 041/288-122
Sp. Voličina 71 G
tel.: 02/720 88 51

SPOŠTOVANI SPONZORJI JVIZ OŠ VOLIČINA
V imenu učencev in sodelavcev OŠ Voličina se vam za vašo denarno pomoč iskreno zahvaljujem.
Ravnatelj: Tone Goznik

Zaključek bralne značke

Začetek je bil čudovit. Zala ob klavirju, Aleš bere odlomek iz knjige Luža. Po uvodu je sledil kratek kulturni program, ki smo ga pripravili za našega gosta - Matjaža Pikaloja. Nastopile so Pepelke in plesalke plesne skupine Raglje. Nato pa se nam je ob harmoniki predstavil Matjaž Pikalo - človek z veliko mero humorja, človek, ki spravi vsakega v dobro voljo. Vsa dvorana je bila v smehu, ko je prebiral knjigo Luža. Tudi "starejši otroci" so uživali.?

Posebno pohvalo si zaslužijo učenci 1., 2. in 3. razreda, saj so bralno značko osvojili vsi! Čestitke! Seveda pa ne smem pozabiti na učence, ki so bili knjigi zvesti vseh osem let: Maja Pšajd, Janja Fras, Zala Čuček, Tjaša Šaupperl, Tamara Gašparič, Denis Brandšteter, David in Danaja Rožmarin, Aleš Tuš, Sabina Domjan, Tina Brunčič, Anja Novak, Anja Krajnc, Nina Steiner, Iris Šteinbauer, Urška Valenta, Tadej Markuš in Gregor Širovnik. Čestitam!

Sara Damiš, 8. b

Tekmovanja

V torek, 6. 5. 2004, so se Sabina Markuš, Aleksander Živko in Aleksander Sužnik v spremstvu mentorice Zdenke Ekselenski odpravili v Univerzitetno knjižnico v Mariboru. Kviz je potekal v dveh delih, najprej je vsak posamezno rešili pisni del, nato pa je sledil še ustni del, odgovarjali so skupinsko. Največ možnih točk je bilo 200 in za zlato priznanje so lahko izgubili 29 točk. Naši tekmovalci so osvojili zlato priznanje. Tema kviza pa je bila o Rudolfu Maistru in njegovi 130. obletnici rojstva.

Zala Čuček je na Cankarjevem tekmovanju iz znanja slovenščine osvojila srebrno priznanje.

Sabina M. in Mitja G., 7. r

Revija MPZ

V četrtek, 13. 5. 2004, se je mladinski pevski zbor z zborovodkinjo Anito Grajfoner Petrič predstavil na reviji pevskih zborov v Benediktu. Predstavili so se s tremi pesmimi, Jaz bi rad cigajnar bil, Kosec in Moja ura.

Mitja Vrabl, 7. b

Birma

V soboto, 24. 4. 2004, se je za vse 7. in 8. razrede osemletke zgodil velik dogodek. Prejeli smo zakrament svete birme. Na ta dogodek smo se dolgo pripravljali, predvsem v času 9-dnevnice. V

sredo je k 9-dnevni maši prišel škof, da bi videl, kako smo pripravljene na sprejem zakramenta. V soboto smo se ob 10. uri zbrali v cerkvi. Po končani sveti maši smo se polni svetega duha odpravili na praznovanja.

Aleksander Živko, 7. b

Trači

Maj je mesec, ki nas napolni z ljubeznijo! Estera P. iz 7.a je zapustila Stanka Č. iz 7.b/9, on pa je takoj izbral drugo, Rajko F. iz 8. a! Svojo zvezo sta pred nedavnim prekinila Taja L. iz 7. b in Mitja V. iz 7. b! Tadej B. iz 8. b je končno prišel k pameti in spet vprašal Tamaro F. iz 7.b! Amanda S. iz 5. r je izbrala Tomaža G. iz 7. b/9! Marko M. iz 7. b je v šoli v naravi "totalno" zmešala Nina F. iz 7. a! Petra H. iz 8. a je noro zaljubljena v Primoža S. iz 7. b! Anja N. in Denis B. iz 8. a še kar nadaljujeta s svojo zvezo! Mitja G. iz 7. b je hotel zadnje dni v šoli v naravi preživeti v Gabrijelo P. iz 7. a! Tjaša Š. iz 8. b se je zatreskala v Davida R. iz 8. a! Maja P. in Peter M. iz 8. b pa še kar nadaljujeta svojo zvezo!

Če smo na koga pozabili, naj ne bo hud! Slišimo se prihodnji mesec in želimo vam čim več medsebojne ljubezni!!

Vaše zvezdice

Mladi kanuisti.

Udeleženci šole v naravi, 7. a in 7. b.

Intervju s hišnikom

Ciao! Ne morem verjeti kako čas beži! Že je tukaj mesec maj in le še nekaj dni nas loči do počitnic. No, nekaj tednov... Da pa vam bodo hitreje minili vam ponujamo intervju s hišnikom Borisom! Vas zanima, kaj počne med počitnicami, kaj rad je...? Preberite intervju!

I. Katero srednjo šolo ste obiskovali in kakšne cilje ste si zastavljali takrat?

Obiskoval sem strojno delovodsko šolo, saj so bili pogoji pred 40. leti čisto drugačni kot danes. Zavedlo me je predvsem to, da se nas je takrat več odločilo za ta poklic, med njimi seveda tudi jaz.

II. Že kar nekaj časa ste na naši šoli, kako ste se privadili na svoj poklic in (velikokrat) prezahtevne muhe učencev?

Na šoli sem že 3 leta in svoje delo imam rad. Hišnik je pravzaprav le opravilo, ki pa je nujno potrebno. Obvladati moram praktično vse stroke - torej mojster za vse! Učenci tukaj na naši šoli so pridni in mirni.

III. Povedali ste, da imate radi svoje delo. Če bi se lahko odločili za katerikoli poklic, kaj bi izbrali?

Zdaj bi izbral poklic odvetnika ali pa sodnika. Drugače pa sem zadovoljen. Rad delam z učenci in tudi z učitelji se zelo dobro razumem.

IV. Ali imate kot hišnik na naši šoli veliko dela?

Dela je veliko, če so pa učenci pridni, ga je pa toliko manj.

V. Ali tudi doma izkoristijo vaš poklic?

Seveda! Vedno se kaj najde... Večkrat je treba kaj popraviti, prepleskati... in to z veseljem opravim.

VI. Kaj počnete v prostem času?

V prostem času grem rad v naravo in na sprehod ali pa kaj prepleskam. Raje grem v planine kot pa na morje. Letos se odpravljam na Triglav.

VII. Kakšen je vaš življenski moto?

Koliko znaš, toliko veljaš! - mislim da ni potrebno razlagati!

VIII. Kaj bi storili z denarjem, če bi zadeli na lotu?

Če bi zadel sedmico? (smeh) Denar bi seveda najprej naložil, potem pa bi razmislil, kaj bi

naredil z njim. Avta zagotovo ne bi kupil...

IX. Ali bi radi kaj sporočili učencem?

Na naši šoli so zelo pridni učenci in želim, da bi taki ostali tudi v prihodnje. Želim si še veliko tako mirnih generacij. Aja, pa da bi vsi uspešno zaključili osmi razred!

NAKRATKO... NAKRATKO...

Hrana:	rižota z morskimi sadeži
Pijača:	jabolčni sok
Avto:	Mitsubishi
Pevec:	Werner
Igralec:	Boris Cavazza
Film:	Doktor Živago
TV oddaja:	Tistega lepega popoldneva
Voditelj:	Anja Tomažin & Lado Bizovičar
TV program:	POP TV
Radio:	Center

Pestro. Gospodu hišniku se zahvaljujemo za intervju in lepe želje! Ter mu želimo - tako kot je sam rekel - še veliko mirnih generacij! Boste videli kot bi mignil bo tu poletje in sonce in... seveda novi, zadnji (na žalost) intervju!

Nina, Danaja, Iris, 8. a

IZLET V LJUBLJANO

V TOREK, 6. 4. 2004, SMO IMELI IZLET. DOBILI SMO SE OB OSMIH ZJUTRAJ V ŠOLI. Z AVTOBUSOM SMO SE ODPELJALI NA LJUBLJANSKI GRAD. VIDELI SMO ZANIMIVE STVARI, NATO SMO ODŠLI V HIŠO EKSPERIMENTOV. OSVEŽILI SMO SE S SLADOLEDOM IN POTEM SMO OBISKALI TUDI MCDONALDS. PRAVO VESELJE. ZADOVOLJNI SMO SE VRAČALI V VOLIČINO, MED POTJO SMO SI OGLEDALI RISANKO. TO JE BIL MOJ PRVI ŠOLSKI IZLET.

TILEN CAFUTA, 1. A/9

Dobil sem nagrado

V šoli in doma rad rišem. Veselim se, če mi risba uspe. Z ogljem sem narisal risbico, ki jo je učiteljica poslala na likovni natečaj "Samo eno življenje imaš, pazi kako z njim ravnaš." Izbrali so tri najlepše risbice. Med njimi je bila tudi moja. Izvedel sem, da bom dobil nagrado, en teden letovanja na Debelem rtiču. Zelo sem srečen. Potrudil se bom in še kaj lepega narisal.

Aleks Grajfoner, 2. a

Bili smo na izletu

V torek smo se odpravili v Ljubljano. Videli smo grad in smo šli v Hišo eksperimentov. Potem smo šli na sladoled in smo videli veliko tržnico, Zmajski most. Imeli smo se lepo.

Primož Rojko, 2. b

Sprehod v gozd

Nekega popoldanskega dne sva se z mamo odpravila na sprehod v gozd. Čivkali so ptički, drevesa so zelena. Divje češnje so cvetele. Lepo so dišale. Mamam je rekla: "Pridi, greva gledat, če je že kakšna goba!" Mamam je gledala in gledala, a ni videla nobene. Naenkrat je zagledala sivko, potem pa še dve. Bile so čudovite. Z veseljem sem jih utrgal, saj to so prave gobe, ki pričnejo najprej rasti. Počasi sva se odpravila domov. Atija sva presenetila, saj ni mogel verjeti, da sva prinesla gobe. Mama jih je oprala in naredila juho. Najedel sem se do sitega in odšel spat.

Klemen Ozmec, 2. b

Kaj diši iz kuhinje

Stara sem bila osem let, ko sem prvič kuhala hrenovke. Bila je sobota. Navsezgodaj sem vstala. Mamo in očeta sem hotela presenetiti z zajtrkom. Potihoma sem stopila v kuhinjo. Pogledala sem,

kaj je dobrega v hladilniku. Spomnila sem se, kako je mama kuhala hrenovke, zato sem iz hladilnika vzela šest hrenovk. Vzela sem lonec in vanj natočila vodo. Lonec sem dala na štedilnik in počakala, da voda zavre. Med tem sem brala revijo. Ko je voda zavrela, sem v lonec dala hrenovke. Čez deset minut so bile hrenovke kuhane. Nato sem narezala kruh in ga dala v košaro. Narezala sem še hrenovke, jih dala na krožnik ter dodala majonezo. Ata in mama sta se zbudila. Sedla sta za mizo. Ko sta poskusila hrenovke, sta rekla, da so odlične. Takšne so bile hrenovke, ki sem jih skuhala in pripravila sama.

Nika Mihelič, 4. r

Moja družina

Ime mi je Nina in živim v veliki hiši. Naša družina šteje deset članov. Najstarejša je moja babica, saj ima štiriinsedemdeset let. Ima bele lase, modre oči in nosi očala. Babica ima vedno za nas, otroke, kakšne sladkarije. Dedek ima petinšestdeset let. Dedek je že malo plešast, tisti lasje, ki pa so še na njegovi glavi pa so temno sive barve. Dedek ima temno modre oči in tudi on že potrebuje očala. Kadar lahko, dela na vrtu ali pa na polju. Zelo rad ima živali, ki pa jih je pri nas polno. Zelo rad ima tudi svoje vnuke, saj nas vedno razveseli s kakšno čokolado. Moj oče je pismonoša. Ima na kratko pristrižene lase, ki so rjave barve in tu pa tam že prepredeni s sivimi prameni. Ima zelene oči in je zelo velike ter vitke postave. Je tudi lovec, saj ima zelo rad živali in nas tako večkrat vzame s seboj na prežo. Moja mama je manjše postave, njena naravna barva las je rjava, sedaj pa ima lase pobarvane na rdečo. Njene oči so modre barve. Moja mama je doma, saj skrbi za šest otrok, kar je zelo naporno. Moja mama je zelo potrpežljiva oseba, ki si vedno vzame čas za vsakogar. Moja najstarejša sestra je Tina. Tina hodi že v srednjo šolo in sicer na zdravstveno. Stara je petnajst let, ima dolge temno rjave lase in zelene oči. Zelo rada bere, zato pa tudi nosi očala. Za njo je Urša. Urša ima kratke rjave lase in modre oči. Stara je štirinajst let in hodi v osmi razred. Večino časa preživi za računalnikom, sicer pa je zelo športen tip. Najraje igra nogomet. Za Uršo sem jaz, za mano pa Ana. Ana je stara sedemnajst mesecev, ima kratke svetle lase in modre oči. Čeprav je še majhna, je že zelo navihana in zelo rada nagaja. Potem pa sta še tukaj naši dve rejenki: Sara in Nina. Sara je stara pet let, ima kratke temno rjave lase in temno rjave oči. Za svoja leta je kar velike

postave. Je nagajiva in zelo rada kakšno ušpiči. Nina je stara dvanajst let in hodi v peti razred. Ima svetlo rjave lase in svetlo modre oči. V naši družini se vedno nekaj dogaja, ker nas je toliko. Zelo sem vesela, da živim v naši družini.

Nina Valenta, 4. r

Naravoslovni dan

V sredo, 21. 4. 2004, smo se ob osmi uri zbrali v naši učilnici. Namenjeni smo bili na Sladki Vrh, kjer je tovarna Paloma. Pred odhodom smo imeli malico. Po malici smo se odpravili na avtobus. Z avtobusom smo se odpeljali do tovarne, kjer nas je sprejel delavec te tovarne. Na dvorišču nam je najprej povedal pomembne, osnovne podatke o tovarni Paloma. Obratovati je začela pred 131 leti. Njen prvi lastnik je bil Luchezi Palli. Njen simbol so trije golobi (starši in mladiček). Za tem nas je delavec popeljal skozi tovarno in nam razložil postopke izdelave papirja - od surovin do končnih izdelkov. Ob sprehodu skozi obrate nas je spremljal neprijeten vonj. Zelo zanimiv je bil robot, ki pakira in zлага končne izdelke. Ime mu je Kuki. Ob zaključku ogleda je dobil vsak svoj paket papirnatih prtičkov. Pred odhodom smo šli še v njihovo trgovino. Odpravili smo se na avtobus, ki nas je peljal do trgovine Klasek. Tam smo si nabavili sladkarije in ostale kalorije. Ko smo se posladkali, smo vstopili na avtobus in se odpeljali v Voličino.

Amanda, Matej, Ines, Mitja, 5. r

Ekskurzija na Dolenjsko

V sredo, 5. 5. 2004, smo se odpravili na končno ekskurzijo. Ob sedmi uri zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji, blizu naše šole. Vsi smo že nestrpno pričakovali avtobus, s katerim smo se kasneje odpeljali na pot. Naša prva postaja je bil kraj Muljava. Tam se je rodil Josip Jurčič. Najprej nam je vodič razkazal Krjavljevo koč. Ta mi je bila zelo všeč, bila je zelo majhna, saj je bil Krjavelj vaški posebnež. Nato smo si ogledali rojstno hišo Josipa Jurčiča. Najbolj mi je bila všeč črna kuhinja, kjer so nekoč kuhali. Ogledali smo si tudi lonce in razne posode ter druge stvari, ki so jih uporabljali v tistih časih. Nato smo se odpravili naprej na izvir reke Krke. Tudi tam je bilo lepo, čeprav je zelo deževalo. Videli smo Krško jamo, po kateri teče Krka. Od izvira Krke smo se odpeljali na Grad Bogenšperk. Ta grad je bil zgrajen na skali v renesančnem obdobju. Konec 17. stoletja ga je kupil in v njem živel Janez Vajkard Valvasor. Bil je kartograf, torej

je risal zemljevide, naredil je načrt Cerkniškega jezera, znan pa je predvsem po knjigi Slava vojvodine Kranjske. Ta knjiga obsega 3500 strani, Valvasor pa jo je pisal približno 8 let. V tem gradu si je uredil tudi bakreno tiskarsko delavnico. Tam so na papir tiskali slike, ki so jih najprej narisali na bakreno ploščico. Takšne slike najdemo prav v omenjeni knjigi. Ogledali smo si tudi več sob v gradu, kjer je bilo na kratko predstavljeno takratno življenje. Naša zadnja postaja je bila v Tepanjah, nato pa smo se odpravili proti domu. Na ekskurziji mi je bilo zelo všeč, čeprav bi lahko bilo še lepše, če bi sijalo sonce.

Monia Kolarič, 7. b/9

Gabrijela Ploj, 7. a

Zgodilo se je

Povedala oziroma opisala vam bom kako sem na lep jesenski večer skoraj izgubila prst, ko sem bila stara 11 let.

Nekega toplega jesenskega večera je mama zunaj pospravljala rože in drugo zelenje, ki ne preživi zime. Na dvorišču, na kamnitem studencu smo imeli veliko železno korito, z zemljo in cveticami. Tudi to je mama nameravala pospraviti in za pomoč je prosila mene. Pritekla sem iz hiše in obe sva na vsaki strani prijeli za korito in jo dvignili s studenca. Ko sva jo dali na tla, mi je prst stisnilo med težko korito in kamnit studenec. Na pregibu prsta mi je rob korita in studenca podrgnil pol kože, do kosti. Z mamino hitro stekli v kopalnico pod vodo. Mama je vzela sterilno povoj in gazo ter mi prst povila. Kri pa je premočila povoj in zato mi je prst povila še enkrat, a tokrat bolj na deblo. Kamen se mi je odvalil od srca, ko sem videla, da nisem izgubila prsta. Prst se mi je celil en mesec. Kmalu je bila na prstu le še majhna krasta in tudi ta se je pozneje odluščila. Ta dogodek mi je pustil posledice, majhno brazgotino. Tega dogodka ne bom nikoli pozabila.

Natalija Ploj, 7. a/9

Šola v naravi - Rakov Škocjan

V ponedeljek, 10. 5. 2004, smo se učenci 7. a in b razreda zbrali na avtobusni postaji v Voličini. Z nasmehi na obrazih smo težko pričakovali avtobus, ki nas je odpeljal v šolo v naravi. Spremljale so nas tri učiteljice: Irena Zgaga, Irena Pernat in Nataša Glodež. Na avtobusu je bilo kar živahno, še posebej po postanku v Trojanah, saj so se takrat opogumili stari par ter nastajali novi! Pot nas je vodila naravnost v Rakov Škocjan. Tam smo pobrali svojo prtljago in se odpravili v jedilnico kot je naročil gospod Arne - pedagoški vodja. Tam nas je pozdravil, nam povedal nekaj hišnih pravil ter nas razporedil po sobicah. Nekaj skupin je bilo nastanjenih v brunarici, večina pa v glavni hiši. Najprej smo pospravili svoje stvari, nato nas je čakalo toplo, okusno kosilo. Po kosilu smo začeli s prvo dejavnostjo. Razdelili smo se v dve skupini, ena je šla kolesarit druga v kraške jame. Naša je šla v kraške jame, kjer smo spoznali rastlinstvo in živalstvo kraškega podzemlja. Imeli smo odlično vodičko, Violeto. Ko smo se vsi, torej obe skupini vrnili, smo imeli večerjo, po večerji pa sprehod, ki se nam ni prav nič prilegel, saj smo bili že zelo izmučeni. V torek zjutraj so nas že ob 7.00 uri vrgli iz postelje, ob 7.30 smo se vsi "razveselili" prve jutranje telovadbe. Malo smo tekli in se malo raztegnili. Imeli smo zajtrk, nato pa nas je, drugo skupino, čakal kolesarski izlet do Cerknškega jezera. Pot je bila kar dolga od 9 - 10 km v eno smer, vendar je bilo za preživeti! Tam smo si ogledali tudi maketo Cerknškega jezera, ki je bila kar zanimiva. Popoldan smo se razveselili, ko smo izvedeli, da je na vrsti vožnja s kanuji. Kanuje smo odnesli k reki, kjer nam je učitelj Samo povedal nekaj pravil in nato smo se "skobacali" v kanuje in odveslali. Našo vožnjo smo na začetku imenovali: od grmovja do grmovja, vendar nam je vedno boljše šlo. Kar nekaj časa smo se vozili, nato pa dali možnost še drugi skupini, ki je imela manjšo nezgodo - padec v vodo. Ko smo končali, nas je pričakala učiteljica Helena, ki nam je razkazala gozd in povedal precej o posameznih drevesih. Na koncu nam je pripravila še zanimivo igrico. Kanujisti smo morali kanuje znositi nazaj do doma. V domu, natančneje v jedilnici nas je že čakala zaslužena večerja, s katero nam je postregel naš zabaven kuhar. Zvečer smo imeli zabavne igre z učiteljico Heleno. Naj vam povem, da smeha in veselja ni manjkalo! Ob 22.00 uri so si zamudniki še umivali zobe, drugi pa smo bili že v posteljah. Če mislite da smo zaspali se hudo

motite! Ponoči je bila šele "žurka"! V sredo smo spet začeli z jutranjo telovadbo in zajtrkom. Nato nas je čakal pohod do Unške koliševke - to so dolgi, neosvetljeni in ozki rovi, nekdanja meja med Italijo in Jugoslavijo. Moram priznati, da me je bilo kar strah, saj smo si svetili le z svetilkami. Čakala nas je še pot nazaj, nato pa kosilo in počitek, med katerim nismo počivali, ampak imeli pravo zabavo! Popoldan smo imeli na razporedu, prava skupina lokostrelstvo, druga pa kraške pojave. Od začetka smo bili malce prestrašeni, vendar smo se kmalu vživeli v ta strelni izziv! Vse boljše smo streljali in ko smo bili najbolj zagreti, smo morali menjati z drugo skupino. Na vrsti so bili kraški pojavi. Z nami je znova bila učiteljica Violeta, ki nam je razložila kako pride do kraških pojavov in zakaj. Lahko smo jo vprašali kar smo hoteli, vendar nismo bili preveč zgovorni, ker to ni bilo ravno naše področje. Ogledali smo si tudi ruševine stare cerkvice. Naš dan se je zaključil z večerjo in predstavitevno večerom, na katerem smo se predstavili z krajšimi igricami in skeči. V postelje smo poskakali še zadnji trenutek, preden je prišla "tršica". Dneva je bilo konec, a vedeli smo, da je noč še dolga. Dan se je to jutro začel bolj zaspano, saj sta bili za nami že dve skoraj neprespani noči, zjutraj smo se razveselili, saj nismo imeli telovadbe zaradi dežja. Imeli smo plezanje. Odpravili smo se do plezalne stene ob reki. Skoraj vsi smo jo preplezali. Ko smo prišli na vrh, je bil na vrsti adrenalinski spust čez reko Rak. Na srečo smo ga vsi odlično opravili. Popoldan smo imeli iskanje in spoznavanje živalskih sledi, drugi so reševali učne liste. Seveda pa pri teh dejavnostih ni manjkalo smeha in veselja. V prostem času pa nismo počivali, ampak smo tokrat imeli blatoborbo. Po njej nas je čakalo "lišpanje", saj smo po večerji imeli ples! Ta noč je bila res nepozabna! Po plesu se je vsako minuto slišalo govorjenje in smejanje iz sob. To noč preprosto ni bilo miru! Bilo je res "najtaborjše". Naslednji dan smo se prebudili zaspani in žalostni, ker smo morali že domov. Zjutraj smo že začeli pospravljati svoje stvari. Učitelj Samo pa nas je naučil, kako pripraviti in prižgati ogenj! Nato nas je čakalo še zadnje pospravljanje, kosilo in pot domov! Pot se ni "vlekla", ampak smo bil kar hitro doma. Tako se je naša šola v naravi zaključila! Bilo je "legendarno" in vem da bo ta teden ostal vedno v naših srcih. Vsem, ki jih šola v naravi še čaka, želim, da bi jo preživeli tako kot mi!

Nina Fekonja, 7. a

Odločila sem se...

Že v sedmem razredu so nas učitelji in še posebej starši začeli opozarjati, da bo počasi prišel čas, ko se bomo morali odločiti za nadaljnjo šolanje. Zdaj je ta čas že skoraj mimo. Vsi smo se namreč že vpisali na zelene šole, zadaj pa se morajo nekateri še truditi, da bodo dobro pisali eksterno preverjanje, da bodo njihove želje realizirane. Jaz v tem spisu ne bom opisovala sistema točk, omejitev in ekstercev, ampak bom opisala mojo odločitev za nadaljnjo šolanje. No, pa pogledjmo... Vse skupaj se je začelo s sedmimi leti, ko me je moj stric navdušil za glasbo. Ta me je takoj prevzela in odločila sem se, da bom začela obiskovati Glasbeno šolo v Lenartu. Moja največja želja, da bomo igrala klavir, se je tam uresničila in se uresničuje. Moja učiteljica je že vse od začetka Irena Košmerl - Leš. Nanjo sem se zelo navezala. Glasbena šola mi je pustila velik pečat. V tej razpadajoči zgradbi se je ustvaril prvi temelj moje "muzike". Že v četrtem razredu glasbene šole sem se odločila, da se bom vpisala na Umetniško gimnazijo Maribor. To sem si namreč zelo močno želela. Vendar so bile na tej poti do Umetniške gimnazije tudi ovire. Prva in najpomembnejša ovira je bil sprejemni izpit. Čeprav je bilo prisotne veliko treme, sem ga opravila z odliko. Takrat sem bila res ponosna nase. Čudovit je namreč občutek, ko že marca veš, da boš 1. septembra začel obiskovati to šolo. Že sedaj me od vznemirjenja zaščemi v želodcu, ko pomislim, kako prijetno šolo bom obiskovala. Res se že veselim! V vseh teh šestih letih, odkar hodim v glasbeno šolo, sem prišla do pomembnega spoznanja. Ugotovila sem namreč, da mi, glasbeniki, iščemo sebe. Sebe skozi glasbo. Inštrumenti so naše orodje, da z njimi povemo, kaj čutimo. Tako, kot na kemijski šoli iščejo nove spojine in na tekstilni nove kroje, tako mi skozi glasbo iščemo sebe. Mislim, da imamo eno najlepših, če ne najlepšo poslanstvo. Glasbo. Vem, da sem se pri izbiri šole prav odločila, saj mi tako glasba, ki jo poslušam, še bolj pa glasba, ki jo sama igram pomeni velik občutek zadovoljstva in sreče. Če bo glasba obstajal, bom obstajala tudi jaz, saj je glasba kot droga. Ko te prevzame, ne moreš več nehati... In to je čudovit občutek.

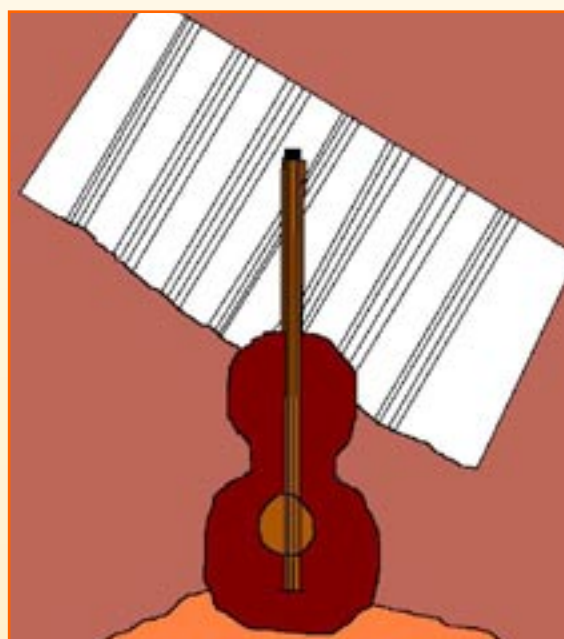
Zala Čuček, 8. b

Izlet na Veliko planino

Zbrali smo se ob šesti uri in nestrpno pričakovali avtobus, da bi nas popeljal na izlet proti Veliki planini. Na avtobusu je bilo prijetno vzdušje.

Naše prvo počivališče so bile Tepanje. Nato smo pot nadaljevali po avtocesti in nato zavili proti Tuhinjski dolini in pot nas je pripeljala do Kamnika. Peljali smo se ob Kamniški Bistrici in občudovali njeno lepoto. Ko smo prispeli do kočice z gondolo, smo se vsi stisnili v gondolo in nekateri s kančkom strahu premagovali pot do končne postaje. Sedežnica ni delovala, zato smo se odpravili po strmem pobočju naprej, kjer smo si ogledovali hribe in gore pobeljene s snegom. Izpod trave je kukal cvetoči žafran in zvončki. Prispeli smo tudi do cerkve, na žalost je bila zaklenjena, ob cerkvi pa so bile majhne planšarske hišice in staje. Pri cerkvi smo se okrepčali in nadaljevali pot po strmini do gostišča. Tam smo si malce odpočili in zaužili svežega zraka, zaradi slabega vremena pa smo se vrnili nazaj do gondole. Po enournem počitku smo se z gondolo vrnili v dolino, kjer nas je čakal avtobus. Pot smo nadaljevali proti Kamniku, kjer smo si ogledali rojstno hišo Rudolfa Maistra. Ogledali smo si Kamnik. Kljub slabemu vremenu smo si nekateri privoščili sladole. Čas je hitro minil, zato smo se vračali proti Štajerski. Na avtobusu je bilo pestro, saj smo se šalili in si pripovedovali vice. Ustavili smo se v Celju v nakupovalnem središču. Nato smo pot nadaljevali proti Mariboru, kjer smo se ustavili v McDonaldsu. To je bila naša zadnja postaja. Pot je bila zelo utrudljiva. Izlet mi je bil všeč, čeprav so me drugi dan bolele noge, a vseeno je bilo zelo lepo. Želim si še kdaj obiskati prečudovito Veliko planino.

Anja Novak, 8. a

Jernej Fištravec, 7. a

Zgodbica v sliki - Sprehod

 IN STA SE SPREHAJALA PO .
 ZAGLEDALA STA KOŠATO . JE SPLEZAL
 NA . BILA JE , KI JE PRAVKAR
 OBRODILA. PA JE V ZELENI NAŠLA
 VELIKO LEPIH, SLASTNIH . OBA STA
 SE NAJEDLA DO SITEGA. ZADOVOLJNA STA
 ODŠLA PROTI . NA POTI STA NABRALA
 ŠOPEK ZA .

Zgodbico je pripravil: **Toni Rožič, 7. b**
 Slike so pripravili: **4. razred rač. krožka**

Yes, zopet žur! al pa tud ne...

1:57

Še vedno pleševa...

2:07

Zabava se počasi zaključuje,
 midva pa sva še vedno skupaj.

2:11

Počasi se bova mogla spravit domov, saj sva
 ugotovila, da zgleda smešno, če sva na plesišču
 čisto sama...

2:13

Naenkrat je glavo počasi začel nagibati proti
 meni... Zaprla sem oči in mislila na njegov poljub.
 On pa...

mi je tiho rekel na uho, če se še kdaj dobima.

2:14

Moj odgovor je bil seveda JA!!!
 Ampak vseeno še vedno mislim kako bi bilo,
 če bi se takrat poljubila...

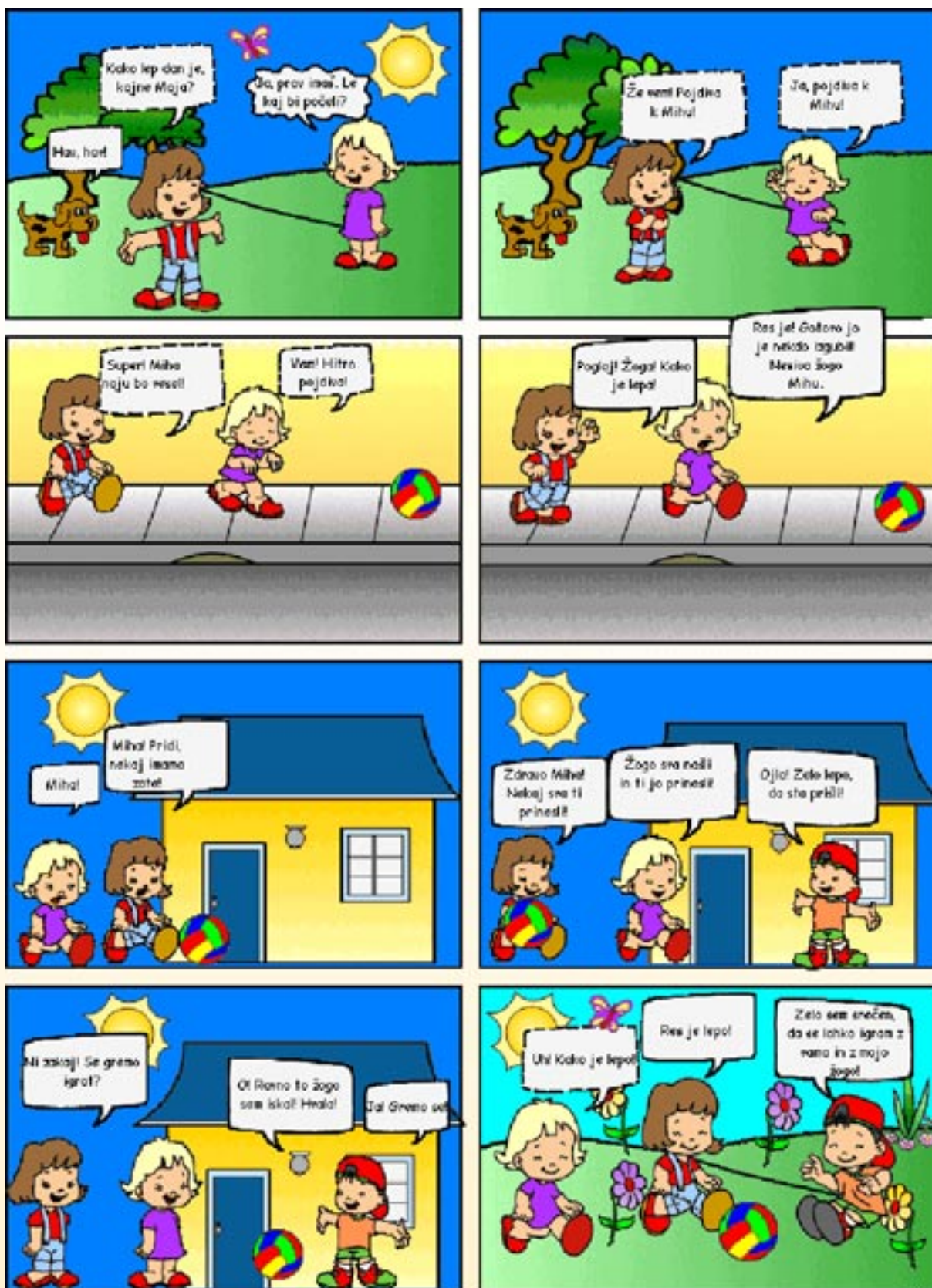
13:22

Pripravljam se na najin prvi zmenek.
 Čeprav je do tega še kar nekaj ur, sem se že zdaj
 začela pripravljati na to...

(se nadaljuje)

Zgodbico pišeta: **T & T**

Strip

Strip je pripravila: Barbara Sužnik, 4. r

SPONZORJI JVIZ OŠ VOLIČINA 2003/2004

KOVINOSTRUGARSTVO

Jožef Črnčec, s.p.

Zg. Voličina 115, 2232 VOLIČINA
Tel.: 02/ 720 86 12, fax: 02/ 720 86 12
GSM: 051/ 414 420

MESARIJA BAUMAN

Peter in Marjana

LENART

TEL.: 02/ 720 73 53
TEL. doma: 02/ 720 81 52
GSM: 041/ 755 925

IZDELOVANJE BETONSKIH
IZDELKOV IN PREVOZI

VINKO RIBIČ s.p.

Prežihova 3
2230 LENART
GSM.: 041/ 215-409

**TRGOVINA IN
KLJUČAVNIČARSTVO**

Alojz LORBER s.p.

Sp. Voličina 80
tel.: 02/ 729 26 20

BAR

Mirko ORNIK s.p.

Selce 72, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 81 61

ŽAGARSTVO
VOGRIN

IGOR VOGRIN s.p.

Dolge Njive 17, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 83 45 GSM: 041/ 722 197

TBP

TOVARNA BOVDENOV IN PLASTIKE d.o.o.

Slovenija, 2230 Lenart v Slovenskih goricah, Krišičeva ulica 14

prevent HALOG
AVTOKONFEKCIJA D.O.O.

Prejeto, 2230 Lenart v Slovenskih goricah, Krišičeva ulica 14

Avtoprevoznišvo

Jožef Taužič

Sp. Voličina 52
2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 82 41
GSM: 041/ 448 965

LETNIK

Podjetje za izdelovanje
Sedevišča

2230 LENART, SLOVENIJA
Zg. Partičarje

Tel.: 02/ 720 86 12
www.letnik.si

Žipo

Živinoreja, poljedelstvo
Lenart, d. o. o.
Industrijska ul. 8, Lenart

Tel.: 02/ 720 69 20
Tel. & fax: 02/ 720 71 78, 720 72 76

**SPLOŠNO KLJUČAVNIČARSTVO
MARJAN FEKONJA**

Sp. Voličina 83a
2232 VOLIČINA
tel.: 02/ 729 26 83
GSM: 041/ 414 898

lesnina MG oprema

PODJETJE ZA INŽENIRING d.o.o., 1000 Ljubljana, Pomova 53
Tel. n. c.: 01/ 436 37 54, fax: 01/ 436 34 41
E-mail: info@lesnina-mg.si

Predstavništvo Maribor
Partizanska 13A, 2000 Maribor
tel.: 02/ 252 48 78, fax: 02/ 252 67 11

**AVTO ŠOLA - AVTOBUSNI PREVOZI
LEŠNIK & ZEMLJIČ d.o.o.**

Maribor, k.o. 15
1528 Sv. Vidovca
Tel./fax: 02/ 720 33 45

PE: Maribor, k.o. 15
1528 Sv. Vidovca
E-mail: lesnik@leunik.si
www.leunik.si

SLIKOPLESKARSTVO

Miroslav PUNNER s.p.

Radehova 42, 2230 LENART
Tel.: 02/ 720 70 24, GSM: 041/ 712 158

ZM d.d.
ZAVAROVALNICA
MARIBOR

Podjetje za zagotavljanje
zavarovalniških storitev

**ERVO
TRADE d.o.o.**

Ernest VOGRIN

Specializirani polnjavilci: različne
sorodne za lesarska in cestna vozila

2232 Voličina
Sp. Voličina 111a
tel./fax: 02/ 720 86 87
GSM: 040/ 226 275

fa maik
d.o.o.

- skladiščenje
- transport
- caritsko poslovanje

Zg. Voličina 75b, VOLIČINA
PE: Ptujška cesta 184, MARIBOR

BERNJAK GRADBENIŠTVO
gradbena storitve d.o.o.

Industrijska ul. 28
2230 LENART
e-mail: stanislav.benjaj@siol.net
www.gradbenik-sb.si

tel.: 02/ 729 23 36
fax: 02/ 729 23 37

NEMEC D.O.O.

Zg. Voličina 63
2232 VOLIČINA

Tel.: 02/ 729 28 86
Fax: 02/ 729 28 67
GSM: 031/ 399 979

ELEKTRON
computer-copy-service

Canon

E-MAIL: elektron.lenart@siol.net
LENART, Tel.: 02/ 729 25 40

SPOŠTOVANI SPONZORJI JVIZ OŠ VOLIČINA
V imenu učencev in sodelavcev OŠ Voličina se vam za vašo denarno pomoč iskreno zahvaljujem.
Ravnatelj: Tone Goznik

Intelsat d.o.o.
www.intelsat.si
Hiper Center, Industrijska ulica 7, 2230 Lenart
Tel.: 02/ 720 6 100, Faks.: 02/ 720 0 138

**KUHINJE - RAČUNALNIŠTVO
BELA TEHNIKA - ANTENSKI SISTEMI
KLIMATSKE NAPRAVE
VIDEO IN AKUSTIKA**

Internetna trgovina **www.intelsat.si**
trgovina potopljenih cen
VSE NA ENEM MESTU!

Ekurnik
8A VOLIČNA 48, TEL.: 02/ 720 30 00, FAX: 02/ 720 30 25
GSM: 041/ 630-438, GSM: 041/ 715-008

TRGOVINA-GOSTINSTVO
Kmetič
Tel.: 02/ 720 27 10

SI
SISTEMSKO
ISO 9001

SINTAL
INTERALARM
MARIBOR

Pljuška c. 184
2000 Maribor

Tel.: 02/ 460 14 00
Fax: 02/ 460 14 05

e-mail: komerciala.mb@sintal.si, http://www.sintal.si

pizzerija Beli vitez

Dolge Njive 14
2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 83 50

Mlinska c. 7
2250 Ptuj
Tel.: 02/ 782 12 21

**AVTOBUSNO PREVOZNIŠTVO
Zelenik Tours**

Dušan ZELENIK s.p., Nikova 6, LENART
Tel.: 02/ 720 66 76, GSM: 041/ 665 436

KRUH - PECIVO

Proizvodnja, trgovina
in storitve d.d.
Maribor
Ul. Jožice Flander 2

s srcem

**MESNA
INDUSTRIJA
RADGONA d.d.**

beneideja
d. o. o.
Vinoградnška pot 17, 2254 BENEDEKT
tel.: 02/ 703 60 30, fax: 02/ 703 14 58
e-mail: beneideja@siol.net

grafično oblikovanje, priprava in tisk:
koledarjev, prospektov, vizitk, vinskih etiket,
cenikov, poslovnih dopisov...
izdelava napisov na table, avtomobile, cerade...

O sebi

Nova KBM
Klasična Banka Maribor
Klasična Banka Slovenija

UKEPA

PREMIJEVALEC

21700257

2006-05-04

Atestro

Ko žalostna sem,
nimam pojma, kaj naj počnem.
Moti me vse, kar okrog mene je.
Motijo me vsi, ki se smejiyo
in dobro voljo okrog delijo.
Motijo me drevesa, čeprav so tiho,
motijo me potoki, ki žuborijo.
Moti me veter, ki nežno pihlja,
moti me sonce, ki na zemljo svoje tople žarke
pošilja.
Motijo me ptički, ki žvrgolijo
in na svojih jajcih sedijo.
Moti me postelja, ki sredi sobe stoji,
na njej pa moj brat sladko spi.
Tudi trava, ki šumi, ko se veter zaleti vanjo
in čebele, ki pridno delajo v panju.
Moti me gozd, ki je ozelenel
in tudi metulj, ki je svoja krila razpel.
Tudi žene, ki na polju motike vrtijo
in otroci, ki se veselo po travniku podijo.

Motijo me vsa prevozna sredstva,
ki po cesti drvijo,
nekatera od teh pa se v pričo vseh v zid zaletijo.
Moti me šola, ki na bregu mirno stoji
in tudi storž, ki s smreke visi.
Moti me televizija, ki je prižgana,
moti me ura, ki tiktaka.
Tudi radio, iz katerega pesem prihaja
in srna, ki v begu za drugimi zadaj ostaja.
Motijo me zvezki, ki na polici stojijo.
Tudi telefon, ki se kar naprej oglašja
ter slika naša,
s katere me opazujejo vsi.
Moti me čas, ki zmeraj tako hitro beži
in čudim se,
da se mu zdaj nikamor ne mudi.
Ko je vse tako tiho in žalostno,
najraje sama sem, a skozi okno se ne ozrem.

Nina Vuzem, Vesna Klobasa, 7. a/9

Pri ustvarjanju glasila smo sodelovali:
Novinarji: Danaja Rožmarin, Iris Steinbauer, Nina Steiner,
Aleksander Živko, Mitja Vrabl, Marko Murko, Alen Kopun,
Primož Sužnik, Domen Kuhar, Tamara Fras, Taja Lečnik,
Toni Rožič, Mitja Graifoner.
Glavna urednica: Sara Damiš
Mentorica: Jožica Vršič, **Lektorica:** Jožica Vršič
Prepisovanje literarnih strani: Tadeja Knuplež
Računalniško oblikovanje: Dani Sajtl

**Šolarček izhaja vsak zadnji šolski dan
v mesecu. Brezplačno ga dobi vsaka
družina, ki ima otroke v OŠ Voličina,
delavci in upokojeni delavci šole, vsi
sponzorji, občina Lenart in
Zavod za šolstvo OE Maribor.**